

**[Christmas Møller.]**

dringsforslaget og takker den højtærede Indenrigsminister for hans velvillige Stilling til det.

**Jørgen Jørgensen:** Da mit Partis Ord fører, det ærede Medlem Hr. Steen, ikke kan være til Stede under denne Forhandling, vil jeg gerne give en Begrundelse for det Særstandpunkt, som min Partifælle har indtaget i Udvalget. Det er ganske usædvanligt, at Folketinget foretager Ændringer i den Indfødsretslov, som i lang Tid har været behandlet i Landstingets Udvalg, der igennem mange Aar har faaet et nøje Kendskab til de meget indviklede og vanskelige Problemer, som Indfødsretsbestemmelserne rejser, og som ogsaa har faaet et Kendskab til Personer, som giver det en særlig Mulighed for at træffe den rigtige Beslutning. Der har man gennem Tiderne fastsat ganske bestemte Regler, som kun rent undtagelsesvis er fraveget, en Praksis, der har været fulgt af Rigsdagen gennem mange Aar. Det er ikke muligt, heller ikke ønskeligt, at drøfte Personer, hvad Spørgsmaal om Indfødsret naturligvis altid maa føre til, ved en offentlig Drøftelse; det vil ikke være rigtigt over for de paagældende Personer. Men jeg maa sige, at det Standpunkt, som har fundet Udtryk i det Ændringsforslag, der er stillet af et Flertal her i Tinget, vil være en Fravigelse fra den almindelige Regel for Anbefaling af Indfødsrets Meddelelse, og der er ikke givet saa vægtige Grunde for alle de Personers Vedkommende, der er Tale om, at vi mener det forsvarligt at gaa med til at støtte den Tilføjelse, som Flertallet indstiller til Vedtagelse her i Tinget. Jeg maa derfor anbefale Tingets Medlemmer, at man ved Afgørelsen af Ændringsforslaget undlader at stemme.

Hermed sluttede Forhandlingen.

**Formanden:** Jeg vil lade Afstemningen over Ændringsforslaget omfatte alle 3 Personer under eet, hvis der ikke fremsættes andet Ønske. (Ophold). Der stemmes altsaa over Ændringsforslaget som Helhed.

**Ændringsforslaget**

vedtoges enstemmigt med 69 Stemmer; 20 Medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

§ 1, saaledes ændret, og § 2

vedtoges uden Afstemning.

**Lovforslagets Overgang til tredje Behandling**

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

*Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af midlertidig Lov Nr. 87 af 13. Marts 1942 om Ændring i Lov Nr. 107 af 31. Marts 1932 om Apotekervæsenet og i Lov Nr. 108 af 31. Marts 1932 om Apotekerafgift og Tilskud fra Apotekerfonden.*

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 2415).

Sagen sattes til Forhandling.

**Indenrigsministeren (Kjær):** Jeg skal tillade mig for det høje Ting at forelægge og anbefale Forslag til Lov om Forlængelse af midlertidig Lov Nr. 87 af 13. Marts 1942 om Ændring i Lov Nr. 107 af 31. Marts 1932 om Apotekervæsenet og i Lov Nr. 108 af 31. Marts 1932 om Apotekerafgift og Tilskud fra Apotekerfonden.

I Medfør af Apotekerloven af 1932 og den samtidige Lov om Apotekerafgift og Tilskud fra Apotekerfonden faar de Landapotekere, som af deres Apotek har en aarlig Nettoindtægt paa under 6000 Kr., et Tilskud fra Apotekerfonden paa 75 Kr. for hver 100 Kr., som Nettoindtægten mangler i 6000 Kr. Af dette Tilskud refunderer vedkommende Kommune  $\frac{1}{3}$  til Apotekerfonden, hvis Apoteket er oprettet efter 1. Januar 1914, og for Apoteker, der er oprettet før denne Dato, kan det ved Ledighed gøres til en Betingelse for deres Opretholdelse, at Kommunen yder en lignende Refusion.

Da denne Tilskudsgrænse paa 6000 Kr. blev fastsat, havde de ældste apoteksansatte Farmaceuter 6716 Kr. i aarlig Løn. Ved midlertidig Lov af 13. Marts 1942 blev Tilskudsgrænsen forhøjet til 8000 Kr. for Aarene 1941—43, idet den højeste Farmaceutlønning siden 1932 var steget til 8220 Kr. aarlig. Ved Lovanordning af 21. December 1944 forlængedes Loven uforandret for yderligere 1 Aar. Under Hensyn til disse Bestemmelers midlertidige Karakter bibeholdtes den hidtidige Indtægtsgrænse paa 6000 Kr. for Kommunernes Refusion til Apotekerfonden.

Siden 1942 er den overenskomstmæssige Lønning for Farmaceuter i ældste Aldersklasse steget til 10 176 Kr. aarlig, hvor-